

ရှင်မိထယ်

မောင့်ကို မုန်းတယ်

L လင်း

"ကျွန်မ ရှင်းရှင်းပဲပြောမယ် မင်းသက်မှူးတင် ...
ရှင့်ကို ကျွန်မ လုံးဝ လက်မထပ်နိုင်ဘူး ...
ကျွန်မကို မပိုင်လို့ မိဘတွေကို အပိုင်တွက်ပြီး ...
လာတောင်းမယ်ဆိုရင် ...
ရှင် ... အမောဆိုက်တာပဲ အဖတ်တင်မယ်နော် ...
အဲဒီတော့ ...
ရှင်ကြံနေတဲ့ အကြံအစည်တွေကို ...
ခေါင်းထဲကနေ ခါထုတ်ပစ်လိုက်ပါ ...
ဟုတ်ပြီလား ..."
ခင်ခင်မြတ်မင်း

"တကယ်တော့ မောင်ရယ် ...
ကျွန်မ ရင်ထဲမှာ ...
ရှင့်ကို မြတ်နိုးခဲ့တာ ကြာပါပြီ ...

ရှင့်ရဲ့ အမှုစတိုင်တွေကို အထင်မကြီးလို့ ...
ရှင် ... ကျွန်မအပေါ်
အနိုင်ယူ ဗိုလ်ကျခဲ့တာတွေကို မုန်းလွန်းလို့ ...
ရှင်ကို ချစ်တယ်လို့ ပါးစပ် ဖွင့်ဟမပြောခဲ့ပေမယ့် ...
ကျွန်မရင်ထဲမှာ ရှင်ကို
'ချစ်တယ်' ဆိုတဲ့ စကားလုံးထက်
လေးနက်တဲ့ စကားသစ်ကလေးကို
အဖြေပေးခဲ့ပြီး သွားပါပြီ ...
အဲဒီအဖြေကလေးကတော့ ...
မောင့်ကိုမုန်းတယ် ..."

"အင်း ... နေ့စမ်းပါဦး ...
ကိုယ် မင်းကို မေးကြည့်လိုက်ဦးမယ်နော် ...
မင်းက မင်းကိုယ်မင်း အထင်ကြီးပြီး ...
လာတောင်းဖို့ အဆင့်အထိတောင်
မျှော်လင့်ထားတာကိုး ...
ဟတ် ... ဟား ... ဟား ... ရယ်ရတယ် ..."

ဒီစကားကြီးပြောရအောင် ...
ကိုယ်က မင်းကို ဘယ်တုန်းက ...
ချစ်တယ် ပြောဖူးသေးလို့ လဲ"
မင်းသက်မှူးတင်

(၁)

မင်းသက်မှူးတင် ...
အမယ်လေး ...
နာမည်ကြီးကလည်း ...
ဂီတစာဆိုလိုလို ...
ရှေးစာဆိုတော်ကြီးယောင်ယောင် ...
ဟွန့် ...
တင်စီးလိုက်တဲ့ နာမည်ကြီး ...
ကြားရတာနဲ့ တင် နားကလောပါဘိ။
ရယ်စရာလည်း ကောင်းပါသည် ။

ဒီလိုရယ်စရာ ကောင်းသည့် နာမည်ကြီးကို ခင် ရယ်ချင်လွန်းစွာဖြင့်
ဒုတိယအကြိမ် ခပ်ဖွဖွလေး ရေရွတ်လိုက်မိသည်။ ။

"မင်းသက်မှူးတင် ... ဟိ ဟိ"

ခင်က ဒီနာမည်ကြီးကို လျှာခံတွင်း မတွေ့ပါဘဲ ဖွဖွကလေး ရေရွတ်
ပြီး မေမေမျက်နှာကြီးကို ပြုံးစိစိကလေး စိုက်ကြည့်မိသည်။ ။

ကြည့်စမ်းပါဦး ...

သူမ သံယောင်လိုက်လိုက်တာကို သဘောတော် အကျကြီး ကျသွား
ခဲ့သည့် မေမေမျက်နှာကြီး က သကာရည်လောင်း လိုက်တာထက်ကို
ချိုမြိန်လွန်းလှသည်။ ။

ဘာအတွက်ကြောင့်များ ...

ခင် မင်းသက်မှူးတင်ကို ရေရွတ်လိုက်တာနဲ့ တင် မေမေ
မျက်နှာကြီးမှာ ဘယ်လိုဖြစ်လို့ မလုံမလဲကြီး ဖြစ်သွားရတယ် မသိ။
အပျိုဖြန်းလေး တစ်ယောက်လို မျက်လုံးအကြည့်ကြီးတွေ လှုပ်ခနဲ လှုပ်
ခနဲနှင့် ခင့်မျက်နှာလေးကို ခိုးခိုးကြည့်လိုက်သေးသည့် မေမေရဲ့ ရိုးစင်း
လှသည့် အကြည့်တွေကြောင့် ခင် ရယ်ချင်စိတ်တွေကို မနည်းကျိတ်မျိုချ
ထားရသည်။ ။

ရိုးပါ့ မေမေရယ် ...

မေမေသမီးက မန္တလေးသူ စစ်စစ်ကလေး ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် ဒီလောက်
အထာလောက်ကတော့ ပေါက်ပြီးသား။

မဟုတ်မှ လွဲရော ...

ဒီမင်းသက်မှူးတင်နဲ့ ခင့်ကို မေမေတို့ မိရိုးဖလာအတိုင်း လူကြီးချင်း

စေ့စပ် ...

ပြီးတော့ ...

လက်ထပ်ပေးစား ...

အိုး ... မေမေရယ် ... မေမေချတဲ့ ပုံစံကြီးက မမိုက်လှပါဘူး၊ ရိုးစင်းလွန်းပါတယ်။

ခင်က ဒီလိုလူကြီးမိဘနဲ့ လာပြီး တောင်းရမ်းစေ့စပ်ပြီး လက်ထပ်ရမယ့် မိန်းကလေးမှ မဟုတ်တာ။

ခင့် အရည်အချင်းနဲ့ ခင့်အကြိုက် "ဒေါင်ဒေါင် ဒေါင်ဒေါင်" ရွေးချယ်မှာပဲ။

ပြီးတော့ ...

ခင်က သာမန်ညောင်ည မိန်းကလေးမှ မဟုတ်တာ။

ခင့်ပညာ၊ ခင့်ဂုဏ်၊ ခင့်ဥစ္စာဓန၊ ခင့်အလှတွေနဲ့ ။

အဟင်း ဟင်း ... တန်ရုံယောက်ျားတွေကိုတော့ ခင်တို့ က ဖုတ်လေတဲ့ ငါးပိ ရှိတယ်လို့ ကို မထင်။

ဒါကြောင့်မို့ ...

ခင့်ကို လူအတော်များများက မျက်မှန်းကျိုးကြတာ။

ခင့်ကို ကြီးကျယ်လို့ ဘဝင်မြင့်လို့ ဘယ်လိုယောက်ျားမျိုးနဲ့ ညားမလဲဆိုတာကိုပဲ စောင့်ကြည့်ကြမတဲ့ ။

စောင့်ကြည့်ကြစမ်းပါကွယ်။

ခင့်ကို စိတ်ဝင်စားလွန်းလို့ မျက်စိဒေါက်ထောက် စောင့်ကြည့်ကြလို့

ကတော့ ခင်တို့ က ပြုံးပြုံးကလေး မျက်လုံးကလေးပင့်ပြီး ဂုဏ်ယူ ကြည့်လိုက်ဦးမည်။

"အဟင်း ဟင်း"

"ဟောတော် ... ကလေးမဟုတ် သူငယ်မဟုတ် ဘာတွေ သဘောကျ ပြီး ရယ်နေရတာလဲ ခင်ရယ်၊ ကြည့် ... မေရေ ညည်းတူမကတော့ အ ရင်ပုံစံတိုင်ပဲ လာပြီ"

မျက်နှာကြီး ရှုံ့မဲ့သွားပြီး အန်တီလေးကို အဖော်စပ်သလို တိုင်ပင်လို က်သည့် မေမေ့ကို ကြည့်ရင်း ခင် ပခုံးကလေးတွန့်ကျုံ့လျက် 'တဟိဟိ' ရယ်လိုက်မိသည် ။

ခင်က တစ်ဦးတည်းသော သမီးဆိုတော့ အသက်နှစ်ဆယ့်ငါး၊ အင်္ဂ လိပ်စာနည်းပြ ဆရာမလေး တစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် အိမ်မှာ တော့ ကလေးပဲ။

အိမ်က အပျိုကြီးဖြစ်သည့် အန်တီလေးနှင့် ပေါင်းပြီး ခင် ကလေး ပေါကြီး ဖြစ်နေသည် ။

မေမေက ခင် အဲဒီလိုပေါတာကို လုံးဝမကြိုက်။

ခင်က ဘယ်လောက်အထိ ကလေးဆန်သလဲဆိုရင် ခင့်ကို သဘောကျ ကြိုက်နှစ်သက်လို့ ဆိုပြီး လူကြီးတွေနှင့် လာကမ်းလှမ်း သည့် အချိန်မှာ ပဲ အဲဒီလူကြီးမိဘတွေ ရှေ့မှာ ခင် ခွက်ထိုးခွက်လန် ရယ်မောပစ်လိုက်မိသည် အထိ ကလေးဆန်တယ်ပဲ ခေါ်မလား၊ သူတို့ တွေကို ရယ်စရာအဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး ရင်ထဲကကို ဟားမိတာပဲလားမသိ ။ အဲဒါကို မေမေက လုံးဝ မနှစ်သက်။

သမီးလာတောင်းသည့် မေမေ့မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းတွေ ပြန်သွားပြီး

တာနှင့် ခင့်ကို ပွက်လောညံ ဆူပူလာတော့သည်။ ။

အဲဒီအချိန် ခဏလေးမှာ တော့ ...

ခင်က မျက်နှာပိုးကလေး သတ်ပြီး ဘာမှ မဟုတ်တော့သလို ပခုံးက လေးတွန့် ခေါင်းကလေး ငဲ့ လျှာကလေးထုတ်ပြီး တဟိဟိ ရယ်ပစ်လိုက် တော့သည်။ ။

ပြီးတော့ ...

မေမေ့ကိုလည်း ရင်ထဲက ဆန္ဒလေးတွေကို ကြွေးကြော်ပစ်လိုက် သေးသည်။ ။

"အဟင်း ... တကယ်ရယ်ရတယ်နော်၊ ခင့်ကိုများ သာမန်မိန်းမလို သတ်မှတ်ပြီး လူကြီးတွေနဲ့ လာကမ်းလှမ်းတယ်၊ ရိုးလိုက် တုံးလိုက်တာ ကြီးနော် ... အဟိ၊ ခင်တို့ ကတော့ ခင့်ကို ရင်မဆိုင်ရဲလို့ မိဘနဲ့ အပိုင်တွ က်ပြီး လာကမ်းလှမ်းတဲ့ လူကိုတော့ တာတာပါပဲရှင်၊ သူ့ဘာသာ ဟိုင်း ဘော့စ်ကြီး ဖြစ်နေပစေ ဆောရီး ... တဲ့တာ"

လို့ မေမေသိအောင် ရင်ထဲက ဆန္ဒလေးတွေကို ကြွေးကြော်လိုက် တော့ မေမေက မကျေမနပ်ကြီး မျက်စောင်းခဲ့ကာ ခင့်ကို မှိုချိုးမျှစ်ချိုး ပြောလာပါတော့သည်။ ။

"အေးပါအေ၊ မူနိုင်တုန်းတော့ မူထားဦးပေါ့၊ မမူနိုင်တော့တဲ့ အချိန် ရောက်မှ ဖေဖေကယ်ပါ၊ မေမေကယ်ပါ၊ အန်တီလေး ကယ်ပါနဲ့ ယောက်ျားနှိပ်စက်လို့ မျက်ရည်လေးစမ်းစမ်း စမ်းစမ်းကျပြီး အိမ်ဆင်း ဘဝ ဖြစ်လာလို့ ကတော့ ဒီက မိထားတို့ ကလည်း ဆောရီးပါပဲ"

မေမေက သူ့ကိုယ်သူ ဒေါသထွက် စိတ်ဆိုးသွားပါလျှင် မိထား ... မိ ထားနှင့် တင်စားတတ် ပါသေးသည်။ ။

ခင်တို့ ကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုတော့ မိကြီးတပ်ပြီးတော့တော့ မတင်
စားနိုင်ပေါင်။ ရွှေကလေးတပ် တပ်စားလိုက်တော့ ဘာဖြစ်သေး။

ရွှေထားဆိုရင် ဘယ်လောက် နားဝင်ချိုလိုက်မလဲ။

အင်း ... အဟင်း ... မေမေ ... မေမေ။

အဲဒီကတည်းက ခင့်ကို မေမေ မျက်မှန်းကျိုး သွားတာပဲလားမသိ။

ခင့်ကို လာတောင်းရမ်းတဲ့ လူတွေကို ဖုန်းနဲ့ ပဲ ငြင်းထုတ် လိုက်လေ
သည် ။

အဲဒီတော့ မျက်နှာမပူရတော့ဘူးပေါ့။

အခုတော့ ...

ဘာတွေများ ထူးခြားပြီး မင်းသက်မှူးတင်၊ မင်းသက်မှူးတင်နဲ့ ရက်
ပိုင်းအတွင်းမှာ အမောဖောက်မတတ် ရေရွတ်လာသည့် နာမည်တစ်ခု
က ခင့်နားထဲမှာ ယဉ်ပါးခဲ့ရပြီဖြစ်သည် ။

ဒီနေ့မှာ တော့ အလေးအနက်ထားပြီး ဆွေးနွေးလာတဲ့ စကားကို
ခင်က အလေးအနက် မရှိသလို ခပ်ပါးပါးလေး လုပ်ပြလိုက်တော့ မေ
မေ ရှူးရှူးရှားရှား ဒေါပွသွားကာ မျက်ထောက်နီကြီး နှင့် ခင့်ကို စိုက်
ကြည့်လာတော့သည် ။

"ဟဲ့ ... မိခင် ညည်း ဘယ်လိုဟာသကားကို ကြည့်လိုက်ရလို့ ဒီလော
ကံသဘောကျ နေရတာလဲ"

"ဟိ ဟိ ... မေမေကလည်း ခင့်ကို မိခင်လို့ မခေါ်ဘဲ ရွှေခင်လို့
ချစ်စနိုးလေးခေါ်"

"ဒေါက်"

"အား"

မေမေက ခင့်နဖူးတည့်တည့်ကို လက်မှန်းတည့်တည့် ခေါက်ချလိုက်တာကို ခင် မရှောင်နိုင်တော့ဘဲ တည့်တည့်တိုး အခေါက်ခံလိုက်ရသလိုပင်။

"အား ... မေမေနော်၊ မေမေ ခင့်ကို ဒီအသက်အရွယ်အထိ ရိုက်တုန်း၊ ခင့်ကိုသာ သိပ်နိုင်တာ၊ ဖေဖေကျ ကြောက်လိုက်ရတာ ပြားပြားဝပ်ပဲ"

"ဘာပြားပြားဝပ်လဲ၊ ငါ ညည်းအဖေကို ဘယ်တုန်းက ကြောက်ရလို့လဲ"

မျက်လုံးကြီးပြူး ဒေါဖောင်းလာသည့် မေမေ့ကို ကြည့်ပြီး ခင်က နာနေသည့် နဖူးကလေးကို ပွတ်ရင်း တဟိဟိရယ်လိုက်ပါတော့သည်။

"ဟိ ဟိ ဟိ"

"ဟယ် ... ပေါလိုက်တာ၊ တော်တော်ကို ပေါတဲ့ ငါ့သမီးပဲ၊ တချို့က သက်ဦးအရူးတဲ့ ၊ အခုလည်း ဟုတ်ပါ၊ တစ်ဦးတည်းသော သမီး သက်ဦးအရူး တကယ့်အရူးပဲ"

အခုနေတုန်း မေမေ့ဒေါသတွေကို ပိုပြီး ဆွပေးလိုက်ရင် ဘာထလုပ်ဦးမလဲ မသိ။

စိတ်ထဲကတော့ ...

ခင် မေမေ့ကို ခံပြောနေလိုက်မိသည်။

မေမေ ဖေဖေ့ကို ကြောက်ပါတယ်။ ဖေဖေ ဘာပြောပြော ဘာမှ ငြင်းဆန်နိုင်တာ မရှိ။ ဟုတ်ကဲ့၊ ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကိုနဲ့ ကြောက်လိုက်ရတာ ရှိသေလိုက်ရတာလည်း နှစ်ယောက်မရှိ။

မယားဝတ္ထရား အကျေအပွန်လွန်နေသည့် မေမေ့ကို ကြည့်ပြီး ခင် နှာခေါင်းရှုံ့ပစ်လိုက်သည်။ ။

ခင်တို့ ကတော့ ဒီလိုပုံစံမျိုးမရ။

ဆောရီးပဲ ...

"အဟင်း ဟင်း ... ကဲ ... တော်ပါတော့ မမရယ်၊ ညည်းသမီးအကြောင်းလည်း ညည်းအသိသားနဲ့ ၊ ထားတော့ ဘာစကားမှ မပြောတော့နဲ့ ၊ သူ့ကို စကားကောင်းကောင်း ဘယ်တုန်းကမှ ပြောလို့ မရဘူး၊ ချိုချိုသာသာလေး ပြောလို့ မရဘူး၊ မဖြစ်မနေ ဘောကလေး တီးပေးမှ ရတာ၊ သဘောပေါက် သဘောပေါက်၊ ကိုယ့်သမီး အကြောင်း ကိုယ်သဘောပေါက်"

"ပေါက်ပါတယ်အေ၊ ပေါက်ပါတယ်၊ မင်းသက်မှူးတင် ဟိ ဟိတဲ့ ။ သူကပဲ ဟိဟိလုပ်ရသေး၊ ဟိုက သူ့ကို ဟဲဟဲ လုပ်မှာ ၊ ဟိုက သူ့ကိုမြင်ပြီးတော့ အော့ကြောကြီးလန်၊ အော့ကြောကြီးလန် ဆယ်ခါပြန် ဆယ်ခါပြန် ဖြစ်မှာ "

"အမယ်လေး ... ခင်တို့ ကသာ အဲဒီရှေးဂီတစာဆိုကို အရင်ဆုံး ဘေလွတ်ပေးလိုက်မှာ ၊ မှတ်ထား"

"ဘာ ... ဘာဂီတစာဆို"

မေမေက မတော်ရသေးသည့် သူ့သမက်လောင်းကလေးကို ထိတော့ ဆတ်ဆတ်ခါ နာသွားပုံဖြင့် လက်ကြီးခါပြီး စလန်ပေးလာသည်။ ။

အဟင်း ... လာ လာချည်သေးရဲ့ ။

ရှေးဂီတစာဆိုက ဘာကောင်မို့လို့ လဲ ...။

ခင့်ကိုမြင်ပြီး မစွဲလမ်း မရှားသွပ်သည့် ယောက်ျားရယ်လို့ မရှိ။

မမြင်ဘူးလို့ မစွဲလမ်းတာပဲ ရှိရင်ရှိမည်။

ခင်တို့ ရဲ့ ရှေးဘဝကုသိုလ်ကံ ကောင်းလွန်းလို့ ချောမောလွန်းသည့် ရုပ်ရည်ကလေးကြောင့် ခင်က ယောက်ျားတိုင်းရဲ့ အချစ်ဦးဖြစ်ခွင့် ရခဲ့လေသည် ။

ခင့်မျက်နှာသွယ်သွယ် ချောချောကလေးမှာ အထင်းဆုံး လှတာက တော့ မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်း ကလေးတွေပါပဲ။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုမို့ ညွှန်းတာမဟုတ် ...

ပြီးတော့ ...

လေးကိုင်းနှုတ်ခမ်းဖူးဖူး လှလှလေးကလည်း ဆေးမသွင်းရပါဘဲ အမြဲတမ်း ပန်းသွေးရောင် ပြေးနေခဲ့တာ ခင့်ကိုယ်ခင် နှစ်သက်ကြည်နူးမိသည် ။

အဟင်း ... ခုခေတ်က ကြော်ငြာဝင်ခေတ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကြော်ငြာမင်းသမီး လုပ်သည့်ခေတ်ကြီးမှာ ခင်ကလည်း ခင့်ကိုယ်ခင် ကြော်ငြာဝင်နေမိသည် ။

စကားဝိုင်းကလေး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်ကျ သွားကြချိန်မှာ မေမေ့ကို ကြာကြာစိတ်ဆိုးခွင့် မပေးနိုင်သည့် မေမေ့အခန်းထဲက မေမေ့ရဲ့ Hand Phone က တတူတူ မြည်လာပါတော့သည် ။

"တူ တူ တူ ..."

ကောင်းတယ်။

အခုမှ ပဲ နားအေးပါးအေး နေရတော့မယ်။

ကျောင်းကလေးပိတ်လို့ နားအေးပါးအေးလေးများ နေရမလားလို့ အနားယူပါတယ်။

အိမ်က မေမေ့ရဲ့ ဆူညံ ဆူညံအသံက တစ်ခေတ်ထလာပြန်ပြီ။

"အင်း ... ငါ့အခန်းထဲက ဖုန်းမြည်လို့ သွားလိုက်ဦးမယ်၊ ဒီမှာ ခင် ညည်းခေါင်းထဲမှာ တော့ မင်းသက်မှူးတင်ကို မေ့ထားလို့ မရဘူးနော်။ အဲဒါတော့ နည်းနည်းလေး သတိပေးထားမယ်"

"ဟာ"

အင်း ... ခင် ဆက်ပြောမယ့် စကားက ရန်ဖြစ်ရမယ့် စကားတွေမို့ ဘာမျှ ဆက်ပြောချင်စိတ် မရှိတော့ဘဲ ရင်ထဲမှာ ပဲ တိတ်တိတ်လေး မျိုချလိုက်ရတော့သည် ။

ဟွန်း ... အခုလောက်အထိ မေမေ ကဲကဲဆတ်ဖြစ်နေပုံအရ ဒီဂီတစာဆိုဘိုးတော်က လာကမ်းလှမ်းလာလို့ ကတော့ ခင်နှင့် ဖူးစာရှင်ဖြစ်ဖို့ ဆိုတာ မိုင်ပေါင်းကုဋေရယ်ပေါ့။

(၂)

"ဟယ် ... သမီးလေးက အဲဒီလောက်အထိ ခေါင်းမာတယ်တဲ့ လား၊
အဟင်း ဟင်း ... ဒါလွယ်ပါတယ်၊ မြတ်တို့ လမ်းကြောင်း လွှဲပေးလိုက်မ
ယ်၊ လူငယ်အချင်းချင်း တည်ပေးလိုက်မယ်၊ အဲဒါမှ အိုကေမှာ အဟင်း
ဟင်း၊ ဒီက သားတော်မောင်ကလည်း လေ ခင်လေးကို မြင်ဖူးတော့မှ အ
သည်းစွဲ အရိုးစွဲဖြစ်မှာ ... အဟင်းဟင်း"

ဟာ ...

လုပ်ပြီ။

မာမီတို့ ကတော့ တကယ်ညစ်ပါသည် ။

ဖုန်းစကားပြောရင်း သွားမစိတမ်း သဘောတွေ စွတ်ကျနေသည့် မာ
မီကိုကြည့်ပြီး သူ တော်တော် စိတ်ပျက်သွားရသည် ။

အခုတလော မာမီတစ်ယောက် တကယ်ကို ဂနာမငြိမ်
ယောက်ယက်ခတ်နေတာ ဒယ်ဒီတောင် မျက်စိစပါးမွေးစူး လာရပြီ။

တစ်နေ့ တစ်နေ့ ...

စားလည်း ခင်။

အခွေကြည့်လည်း ခင်။

ကော်ဖီသောက်လည်း ခင်။ တခင်ခင် ဖြစ်နေတာသူလည်း နား

ကြားပြင်း ကတ်လှသည်။ ။

မန္တလေးက လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်လလောက်က မာမီ အလည်သွားရင်းနှင့် တစ်သက်လုံး တစ်ခါမှ မမြင်တွေ့ခဲ့ရသေးသည့် မာမီသူငယ်ချင်းရဲ့ သမီးလေးကို မြင်ပြီးကတည်းက သူနှင့် သဘောတူပါတယ်။ သူ့ကို ဒီမိန်းကလေးကိုပဲ လက်ထပ်ရမည်ဆိုပြီး နားပူနားဂျီ ကျလာတာ သူ အတော်ကလေး စိတ်ညစ်ရသည်။ ။

မာမီတို့ ကလည်း ခေတ်မီမလိုနှင့် သိပ်တုံးလွန်းသည်။ ။

သူကလည်း ဒီလိုမျိုးဆို သိပ်အလိုမရှိ။

အင်း ... ပြောပြောဆိုဆို မာမီ ဖုန်းပြောပြီးသွားလို့ သူ့ကို မျက်နှာချိုချိုကြီးဖြင့် လှမ်းကြည့်ပြီးပြလာခဲ့တာကြီးကို သူ အီလည်လည်ကြီး ကြည့်လိုက်မိသည်။ ။

မာမီဒုက္ခကလည်း မသေးလှ။

သားရေး သမီးရေးကို စိန်ကုန်သည် တွေကို လိုက်စပ်နေဟပ်နေတာ သူ ရှက်လည်း ရှက်လှသည်။ ။

တစ်ဖက်က မိန်းကလေးကလည်း ရှက်ရှာမှာ ပဲ။

"ဟောတော် ... မာမီကိုများ မကျေမနပ် မျက်မှောင်ကြီး ကုတ်ကြည့်လို့၊ ဘာလဲ သားလေးက မူပြီပေါ့ ဟုတ်လား"

"မူတာမဟုတ်ပါဘူး မာမီရာ၊ မာမီတို့ လုပ်တာကြီးက ခေတ်နောက်ဆွဲနေပြီဗျာ၊ ဘယ့်နှယ်ဗျာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်လလောက်က မန္တလေးသွားရင်းနဲ့ တွေ့ခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးကို သဘောကျလို့ ဆိုပြီး ချက်ချင်း ချွေးမတော် ချင်တာ အဲဒါ မာမီ မရှက်တာ၊ သား စိတ်မဝင်စားဘူးဗျာ"

"ဒါဆို သားက ငြင်းတယ်ပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့"

သူက မျက်မှောင်ကြီး ကြုတ်ပြီး ပြောလိုက်တော့ မာမိက စိတ်မဆိုး သည့်အပြင် ရယ်သွမ်း သွေးလိုက်သေးသည်။

"အဟင်း ဟင်း ... အေးနော်၊ မင်းစကား အတည်နှော်သား"

"ဟာဗျာ ... မာမိကလည်း သားက မိန်းမလိုချင်နေတဲ့ သူမှ မဟုတ် တာ၊ အခုမှ သားအသက် နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ပဲ ရှိသေးတာ"

"ခင်နဲ့ အတူတူပါပဲ၊ ခင်ကတောင် သားထက် နှစ်လပိုငယ်သေး တယ်"

"ငယ်ငယ်ကြီးကြီးဗျာ၊ ကျူတာမယ်တော်ဆို သားမလိုချင်ဘူး၊ သား ကို ဆရာလုပ်မယ့် မိန်းမဆို သားနဲ့ လုံးဝကို မဖြစ်ဘူး"

"အဟင်း ဟင်း ... နောက်မှ မြင်ယောင်သေးတယ်၊ ခင် ခင် ခင် နဲ့ ပါးစပ်ကတောင် ချမှာ မဟုတ်ဘူး။ ငါ့သားလေးနော်၊ မိန်းကလေးကို မြင်ပြီးမှ မင်း အခုပြောမယ့်စကားတွေကို ပြောကြည့်ပါလား၊ မာမိတို့ က လည်း လူငယ်တွေ ဆန္ဒမပါဘဲ အတင်းအကျပ် မစီစဉ်ပါဘူး"

အင် ... ဒီအမျိုးသမီးက ဘယ်လောက်အထိများ ချောနေလို့ မာမိ ဒီ လောက်အထိ အာမခံချက် ပေးနေရတာလဲ။

နတ်သမီးလောက်များ လှသလား။

အင်း ... စိတ်တော့ ဝင်စားစရာပါပဲ။

အဟက် ...

သူက သိပ်လှတဲ့ မိန်းကလေးတွေကို သဘောကျ ကျေနပ်သူရယ်ပါ။

"ဒါပေမဲ့ သား ခင်ကိုတော့ မြင်ဖူးအောင်တော့ ခင်တို့ ဆီ သွားရမယ် ၊ မာမိတို့ ဆောက်လုပ်ရေး ကုမ္ပဏီသစ်ကို မန္တလေးမှာ ထပ်ပြီးတိုးချဲ့ရ ကောင်းမလားလို့ ၊ အဲဒါ သားလေးက သင့်တော်မတော် သွားလေ့လာ ရင်းနဲ့ ခင်တို့ အိမ်ကို မာမိ ပေးလိုက်တဲ့ လက်ဆောင်လေးတွေ သွားပေး ရမယ်၊ အဲဒီတော့မှ သားလေး သဘောလေ၊ သားလေး မလိုချင်ပါဘူးဆို လည်း မာမိ ဘာမှ မပြောလိုပါဘူး"

အင်း

မူပြီဗျာ ...

မာမိတို့ ကတော့ ...

သူ့ဆန္ဒတွေကို တောက်ကြည့်သလိုလိုနှင့် နောက်တော့ အဖျားရှူးသ ယောင်ယောင် ကလေး ပြလိုက်ပြီး သူ့ကို ခိုးလိုးခုလုကြီး ဖြစ်သွား အောင် တမင်ကလိလိုက်သလိုပင်။

အင်း ... မာမိ ... မာမိ ... တတ်လည်း တတ်ပါဗျာ။

အဟွန်း ... တတ်လို့ လည်း သူ့မာမိ ဖြစ်နေတာပေါ့။

ခင်နှင့် ပတ်သက်သည့် စကားကို ဘာတစ်ခွန်းမှ မဟတော့ဘဲ သူ့ကို ပြီးစိစိလေးကြည့်ပြီး လှည့်ထွက်သွားသည့် မာမိကို သူအားမလိုအားမရ မျက်စောင်းကြီး လှမ်းခဲကြည့်လိုက်မိသည် ။

ဟွန်း ... သူ့ချွေးမလောင်းက ဘယ်လောက်အထိများ ချောမောလှပ နေလို့ ထောက်ခံမဲ အပြည့်ယူပြီး သူ့ကို အပိုင်တွက်ထားတယ် မသိ။

မာမိအပြုံးကြီးက သူ့ကို ကလိသလိုလို ရိသလိုလိုနှင့်။

"သား မာမိတွေ့ခဲ့တဲ့ မာမိသူငယ်ချင်းရဲ့ သမီးလေးကို မတွေ့သေး

လို့ ပါ။ မင်းတွေ့သွားရရင် မင်းနှလုံးသားတွေ ခံနိုင်ရည် မရှိတော့ပါဘူး။" လို့ မျက်လုံးအကြည့်လေးတွေနှင့် ပြုံးပြုံးကလေး ထေ့နေတာ သူ့ရင်ထဲမှာ မခံချင်သလို မာမီပြောသည့် ကျူတာမယ်တော်လေးကိုလည်း နေ့ချင်း ညချင်း စိတ်ဝင်စားသွားမိရတော့သည်။ ။

မာမီက သားသဘောပါလို့ ပြောလိုက်တော့မှ မာမီပြောတဲ့ ကျူတာမယ်တော်လေးကို စိတ်ဝင်စားလှစွာဖြင့် သူမလေးရှိတဲ့ မန္တလေးကို သွားချင်သည့် ဆန္ဒတွေက တားမနိုင် ဆီးမရ တဖွားဖွား ပေါ်လာတော့သည်။ ။

အင်း ... ဒီမှာ ကလည်း အလုပ်က မပြီးပြတ်သေး။

မာမီကလည်း မန္တလေးသွားဖို့ စကားလမ်းကြောင်း မစသေးတာမို့ သူ့ရင်ထဲမှာ လိပ်ခဲတည်းတည်းကြီး ဖြစ်ကာ အစာနင်နေရချေပြီ။

အခုမှ တစ်ယောက်တည်း မာမီ မန္တလေးက ပြန်လာတုန်းက ခင်နှင့် ပတ်သက်သည့် စကားသံလေးတွေကို စားမြုံ့ပြန်ရင်း မျက်နှာကြီးတစ်ခုလုံး ပြုံးယောင်သမ်းကာ နွေးမြမြကြီး ခံစားလိုက်ရသည်။ ။

"အို ... ရှာမှ ရှားလိုက်တာ မောင်ရယ်၊ မြတ်တစ်သက်မှာ ခင်လောက် ချောတဲ့ မိန်းကလေးမျိုးကို တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးခဲ့သလိုပဲ၊ မင်းသမီးတစ်ယောက်လို လှတာ၊ မင်းသမီးတောင် ကိုရီးယားစပိုင်ချစ်သူထဲက ခိုအားလား မျက်နှာမျိုးလေး၊ နမူနေတာပဲ၊ ခင်က မျက်နှာပေါက်ကျပုံ ပိုလှတယ် မောင်ရဲ့ ၊ မျက်လုံးလေးကလည်း ပြောမပြတ်အောင်ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ မာနကတော့ ထိပ်ပဲတဲ့ "

အဲဒီတုန်းက ...

သူ မာမီစကားကို ဟားတိုက်ရယ်မောခဲ့မိသည်။ ။

ချောလည်း ချော၊ ပညာကလည်း တတ်၊ မာနကလည်း ရှိ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာကလည်း အပြည့်ဖြင့် ဘဝင်တွေ စွတ်မြင့်နေသည့် ကျူတာမယ်တော်ကို အခုချိန်မှာ သူနှလုံးသားဆီသို့ အရှိန်ပြင်းပြင်း ထရိုက်သွားခဲ့ရပြီမို့ နေလို့ မရအောင်ကိုပင် စိတ်တွေလောကာ တွေ့ချင်စိတ်ကလေးတွေ ပြင်းပြလာရသည်။ ။

ကိုယ်နဲ့ သက်ဆိုင်ရမယ့် သူလေးမို့ ...

ရင်ခုန်တာလား

ကြည်မွေ့သာယာမိတာလား

ချောတယ်၊ စပိုင်ရဲ့ ခိုအားလားတဲ့ ။

ဒီလိုဆို သူက စပိုင်ပေါ့။

အား ...

စပိုင်တော့ သူ အဖြစ်မခံနိုင်။

လှစ်ခနဲ ဖိန့်ခနဲ အသည်းနှလုံးတွေ ထုံကျင်အေးမြ သွားသလို သူ့ပခုံးကြီး နှစ်ဖက်တွန့်ပြီး မြို့မြို့ကြီး ပြုံးလိုက်မိသည်။ ။

အဟွန်း ...

ဒီကျူတာမယ်တော်ကလေးက အတော်ကလေးလှသလို ဘဝင်ကလည်း မြင့်တယ်ဆိုတာ အင်း ... သူနဲ့ ကတော့ တဂျိမ်းဂျိမ်း ညံ့ပြီပေါ့။

သူက သူ့ကို ကက်ကက်လန် နှုတ်လှန်ထိုးတတ်သည့် မိန်းမမျိုးကို သိပ်မုန်းပါသည်။ ။

ဒါပေမဲ့ မန္တလေးသူလေးဆိုတော့ ...

အဟက် ... ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ ဧကန်မုချမလွဲ။

အတွေးတွေနဲ့ တင် သူနှလုံးသားကြီး တစ်ခုလုံး နွေးမြဲမြဲကြီး ဖြစ် သွားရကာ သူမလေးနဲ့ တွေ့ချင် စကားပြောချင်စိတ်တွေက ဘယ်လိုမှ ဟန်မဆောင်နိုင်တော့ဘဲ ဟု နုံးဟု နုံးထလာရပြီမို့ စာရင်းတွေကို ရေးချွတ်နေရာမှ သူ ဆုံလည်ဆိုဖာကြီးကနေ "ဝုန်း" ခနဲ ထရပ်ပစ်လိုက်သည်။

"ရွှီ ... ရွှီ ... အဟွန်း ... မင်းလေး သိပ်လှတယ်ဆိုတော့လည်း ကိုယ်က စိတ်ဝင်စားရပြီပေါ့၊ ကိုယ်တို့ ယောက်ျားတွေက သိပ်လှတဲ့ မိန်းမဆို ရင် ဘယ်လိုဖြစ်မှန်းမသိ ရင်က အလိုလိုခုန်လာတာ ... အဟက်"

အခန်းထဲကနေ ပခုံးကြီးနှစ်ဖက် တွန့်ပြီး သူ အပြေးကလေး လှည့်ထွက်လာခဲ့သည်။

"အင်း ... မာမီ ... မာမီ ... သားကို နှိပ်စက်ထားဦးပေါ့ဗျာ၊ သားကလည်း သားနည်း သားဟန်နဲ့ ကျူတာမယ်တော်နဲ့ ဒီနေ့တွေ့ရမှာပဲ ... ဟဲ ဟဲ၊ ဖုန်းဆက်မယ်လေ မာမီရဲ့ "

မင်းသက်မှူးတင် ...

ဖုန်းကလေးကို မြှောက်ပြီး ဆွဆွ ဆွဆွ ကိုင်ရင်း မာမီအလုပ်စားပွဲကြီးကို အပြေးတစ်ပိုင်း လှမ်းဝင်ခဲ့သည်။

မာမီ အလုပ်စားပွဲက စာရင်းစာအုပ်ထဲမှာ မိတ်ဆွေတွေရဲ့ ဖုန်းနံပါတ်တွေကို တန်းစီ ရေးထားတာ သူ အသိဆုံး။

ဒီလောက်ကတော့ သားက လှစ်ခနဲ လှစ်ခနဲ ပါးပြီးသားပါ မာမီရာ။

"အဟွန်း ဟွန်း ..."

တစ်ယောက်တည်း ကျိတ်သဘောကျကာ သူ မာမီအလုပ်စားပွဲက

စာရင်းစာအုပ်ကြီးကို ကဗျာကယာ ဆွဲလှန်ကြည့်ပစ်လိုက်သည်။ ဒီအချိန်ဆို မာမီ မလာသေးပါ။

"ဖတ် ... ဖတ် ... ဖတ်"

ဟော ... တွေ့ပါပြီ။

မိတ်ဆွေများ ရဲ့ ဖုန်းနံပါတ်များ လို့ ခေါင်းစဉ်တပ်ထားသည့် နေရာအရောက် သူ နည်းနည်း ရင်ခုန်သွားရသည်။

မန္တလေးကို သွားရမယ်လို့ သတိပေးပြော လာပြီး တစ်လနီးနီး မသိချင်ယောင်ဆောင်နေသည့် မာမီပရိယာယ်ကို သူ မကျေနပ်ချင်တော့။

ဒါကြောင့်မို့လို့ ...

သူနည်းသူဟန်နှင့် ရအောင်ဖွင့်လိုက်တာပဲ။

"ဟဲ ... ဟဲ"

မင်းသက်မှူးတင် တစ်ယောက် ကိုယ့်လုပ်ရပ် ကိုယ်သဘောအကျကြီး သွားရကာ ပခုံးကြီးကို စုံပစ်တွန့်လိုက်သေးသည်။

အဟွန်း ... ကိုယ့်ကိုယ်ကို ရုပ်သေးမင်းသားတစ်လက် ဖြစ်နေတာကိုတော့ မင်းသက်မှူးတင် သတိမထားမိတော့။

"ဟား ... တွေ့ပြီ ... တွေ့ပြီ"

"အင် ... ဘာတဲ့ ... ခင် မန္တလေး ... အလဲ့"

မာမီရေးထားတဲ့ ဖုန်းနံပါတ်တွေထဲက ထိပ်ဆုံးနေရာမှ ခင့်ဖုန်းနံပါတ်ကလေး နေရာယူထားတာကြီးကို သူက သဘောတော်ကျကာ နှုတ်ခမ်းကြီးတွန့်ပြီး လွှလွှကြီး ပြုံးလိုက်မိသေးသည်။

ချွေးမလောင်းလေးရဲ့ ဖုန်းနံပါတ်ကလေးကို အရင်ဆုံး ဦးဦးဖျားဖျား

လေး ရေးထားတယ်ပေါ့။

အဲဒီလောက်အထိ ဦးထားတာ။

"ဟဲ ... ဟဲ"

သူ့ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုကြီးမှန်း မသိအောင် လုပ်ခနဲ လုပ်ခနဲဖြစ်ကာ
နွေးထွေးရင်ဖိုနေခဲ့သည် ။

အင်း ...

သူမလေး ဖုန်းနံပါတ်ကလေးကို စိတ်ထဲကနေ အသေအချာ မှတ်လို
က်ပြီး Hand Phone ကလေးကို ခါးကြားထဲက ဆွဲထုတ်ပြီးမှ လက်ကြီး
ပြန်ရုပ်ကာ ပခုံးကြီးနှစ်ဖက် အသာကလေး တွန့်လိုက်မိပြန်သည် ။

အင်း ...

ဒီအချိန် ဖုန်းဆက်လို့ မဖြစ်။

သူမ စာသင်နေတဲ့ အချိန်ကြီးဆိုတော့ ရင်တွင်းချိုချိုတွေ ပြောခွင့်မ
ရ။

ညသန်းခေါင်ကျော် တကယ်ရင်ဖိုရသည့် အချိန်မှာ ရင်တွင်းချိုချိုက
လေးတွေ ခင့်ကို ကျွေးရမည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ...

ခင့်ဆီက စကားသံလေးတွေကို ခုတင်ကလေးပေါ်ကနေ မျက်လုံးက
လေး စင်းမှေးမှိတ်ပြီးတော့ သူမလေးရဲ့ အသံကလေးကို နှလုံးသားနုနု
ထဲကို ရှူရှိုက်ပြီး နားထောင်ရမည်။

အင်း ...

ခင် ... ခင် ... မင်းကို ကိုယ် မမြင်ရခင်ကတည်းက ရူးသွပ်ခဲ့တာ

မင်း ကံကောင်းတာပဲ။

"တူ ... တူ ... တူ"

"....."

"တူ ... တူ ... တူ"

အင်း ...

နားထဲမှာ ဖုန်းမြည်သံလေးလို သဲ့သဲ့ကလေး ကြားနေရတာမို့ ခင် အိပ်ပျော်နေရာမှ လူးလွန့် လှုပ်ရှားသွားရသည်။ ။

ဒီအချိန်ကြီး ဘယ်သူကများ ဖုန်းဆက်တာပါလိမ့်။

ညကြီးအချိန်မတော် ခမျာ အိပ်မက်မက်နေတာလား မသိ။

"တူ ... တူ ... တူ"

ဟော ... မြည်လာပြန်ပြီ။

ခင် အိပ်မက် မက်နေတာ မဟုတ်တော့။

တကယ့်ကို ခုတင်ခေါင်းရင်းက သူမ Hand Phone ကလေးက မြည်နေခဲ့တာပင်။

စားပွဲပေါ်က နာရီကို ကြည့်လိုက်တော့ ညဆယ့်နှစ်နာရီခွဲနေပြီ ဖြစ်သည်။ ။

ဘယ်သူကများ ဒီအချိန်ကြီး အရေးတကြီး ဖုန်းဆက်တယ်မသိ။ သိ

ချင်စိတ်တွေက ခင့်ရဲ့ အိပ်ချင်မှုးတူး မျက်လုံးအစုံကို ပြူးကျယ်ပွင့်ဟ
သွားရကာ ခင် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့်ပင် ...

ခုတင်ခေါင်းရင်းက ဖုန်းကလေးကို ကောက်ကိုင်ပြီး ဖွင့်နားထောင်
လိုက်ပါသည်။ ။

"ဟယ်လို"

"....."

"ဟယ်လို ... ခင်ခင်မြတ်မင်း ပြောနေပါတယ်"

"အား ... နာမည်ကြီးကလည်း "

"ဘာ"

"ဘာ" ခနဲ ကျယ်လောင်စွာ မြည်သွားသည့် ခင့်အသံက ခင့်အခန်း
ထဲမှာ လှိုင်းရိုက်ခတ် သွားပါသည်။ ။

ကြည့်စမ်းပါဦး။ သန်းခေါင်ကျော်အချိန်မှာ ဘယ်သူကများ အနှောင့်
အယှက်ပေးဖို့ ဖုန်းဆက်တာလဲ မသိ။

ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ အသံဖြစ်သလို အသံပိုင်ရှင်ဟာ ခင့်ကို သိ
နေသလို ရယ်စရာနှင့် ညှဉ်းသလိုလို တာသလိုလို ယောက်ျားပီပီသံပေါက်
ကြီး ထွက်လာပါလျက်နှင့် ညှို့သံကြီး စွက်နေတာကိုတော့ ခင့်စိတ်ထဲ
က တစ်မျိုးကြီး ခံစားလိုက်ရသည်။ ။

ရင်ကလေးတွေ ခုန်မြည်လှုပ်ရှားလာနေတာတော့ မဟုတ်။

ရင်ထဲမှာ တစ်မျိုးကလေး လုပ်ခနဲ ဆန်းသစ်နွေးထွေးသွားသလိုကြီး
ခံစားလိုက်ရတာ ဖြစ်သည်။ ။

"အဟွန့်"

"အရမ်းခိုက်တယ်လို့ "

"ဘာ ... ရှင် ... ရှင် ဘယ်သူလဲ၊ သန်းခေါင်ကျော်ကြီး ဘာအရူးထနေတာလဲ"

"ကိုယ် ဘယ်သူလဲဆိုတာကို စိတ်ဝင်စားတယ်ပေါ့"

"စိတ်ဝင်စားပါဘူး"

"ဪ"

"ဒါဆို သိတော့ သိချင်မှာ ပဲ"

"မသိချင်ဘူး၊ မသိချင်ဘူး"

ကဲ ...မှတ်ထား။

အိပ်ချင်မူးတူးနဲ့ စိတ်ပေါက်ပေါက်ဖြင့် တအားအော်ပစ်လိုက်တော့ တစ်ဖက်က ဖုန်းထဲက အားခနဲ ခပ်အက်အက်ကလေး အော်လိုက်သည့် အသံတစ်ခုက သူမတစ်ကိုယ်လုံး ကြက်သီးမွေးညင်း ထသွားသည် အထိ ရင်ကလေးတွေ ဆောင့်ခုန်သွားရကာ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံးလည်း ကျင်မြဲမြဲကြီး ဖြစ်သွားသည် အထိ ခံစားချက်တွေ အင်း ... အဲ ... သွားရသည် ။

ဘုရား ... ဘုရား ...။

ဒီအသံ ဒီဟန်က မေမေတို့ ပြောပြောနေတဲ့ မင်းသက်မှူးတင် ဆိုတဲ့ ဂီတစာဆို ဘိုးတော်များ လား။

သူမနှလုံးသားတစ်ခုလုံး ပွက်လောညံ့ ဆူညံလှိုင်းခတ်သလို ဗရမ်းဗတာခုန်လျက် အသက်ရှူလို့ မဝတော့သလိုကြီး ဆို့နှင့်သွားရသည် ။

အား ...

ငါ ... ငါ ဘာဖြစ်သွားတာလဲ ...

မင်းသက်မှူးတင် ဆိုတော့လည်း ငါ ဘာအကြောင်းထားစရာ လိုတာမှတ်လို့။

"ကြောက်စရာကြီးနော်"

အတွေးကလေးတွေနှင့် ရင်ခုန်မောပန်းစွာ ငြိမ်သက်နေချိန်မှာ ခပ်တိုးတိုးကလေး ရိထွေလာသည့် ညသံကြီးက ခင့်နှလုံးသွေးတွေကို ညှို့ငင်သိမ်းယူလိုက်သလို ခံစားလိုက်ရတော့သည်။

"ဘာ"

"ဘာကို ကြောက်စရာကြီးလဲ"

"အားလုံး အလုံးစုံ"

"ဟာ ... ရှင် ဘယ်လိုလူလဲလို့ "

"အား ... ချစ်ဖို့ ကောင်းလိုက်တာကွာ၊ အပြင်မှာ အခုတောင် လာတွေ့လိုက်ချင်တယ်၊ အိုခေ ... မနက်ဖြန်နဲ့ သန်ဘက်ခါဆို အင်း ... အဆင်ပြေပါတယ်"

တစ်ဖက်မှ မင်းသက်မှူးတင် တစ်ယောက် ခပ်ဆောင့်ဆောင့်လေး အော်ပြောလိုက်သည့် ခင် အသံကလေးကို ငြိမ်ငြိမ်ကြီး နားထောင်ရင်း ကြည်မွေ့ကြည်နူးစွာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘာတွေ ပြောနေမိမှန်းတောင် မသိလိုက်ရသည့်အချိန်မှာ ပဲ တစ်ဖက်က ဖုန်းကလေး ပိတ်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

အင်း ... တစ်ဖက်ကလည်း ကျူတာမယ်တော်က ဖုန်းပိတ်သွားပြီ ဆိုတော့လည်း သူ့မှာ အီလည်လည် ဆန့်ငင်ငင်ကြီးဖြစ်သွားရသလို ဖုန်း

ကလေးကို နှုတ်ခမ်းထောင့်ကလေးဖြင့် နွေးနွေးလေး ဖိကပ်နမ်းရှိုက်ရင်း မျက်စိကလေး မှေးစင်းစင်းချရင်း တိတ်တိတ်ကလေး ငြိမ့်ပစ်လိုက်တော့သည်။ ။

"အား ... တကယ့် အသည်းစားကလေးပဲ"

ကျူတာမယ်တော်လေးကို သူ အထင်ကြီးပြီး အကဲစမ်းလိုက်တာ။
အဟား ... ကျူတာမယ်တော်လေးကလည်း မခေ။

သူ့ကိုများ ဟိန်းဟောက်လိုက်တာများ ဆရာမရယ်လို့ မပြောရဘူး။
ဟွန်း ... သူကလည်း အဲဒီလိုလေးကိုပဲ ကျေနပ်သဘောကျတာ။

"အော့ကြောလန်လေး ... အဟက်"

ရင်ထဲမှာ တစ်ခါမှ ဒီလိုမျိုး မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး မကြည်မွေ့ဘူးခဲ့။ ရင်မခုန်ဘူးခဲ့။

နွေးထွေးသည့် ခံစားချက် အသစ်အဆန်းကလေးတွေ မဖြစ်ဘူးသည့် မင်းသက်မှူးတင် တစ်ယောက် ဒီတစ်ခါတော့ မာမီ ထွင်ခဲ့သည့် လမ်းကြောင်းကြီးကို မက်မက်မောမော လျှောက်လှမ်းဖို့ ပီတိအဟု န်ဖြင့် မျက်နှာကြီး ပြုံးမြဲမြဲကြီး ဖြစ်သွားရကာ ရင်မှာ အကျေနပ်ဆုံး ကျေနပ်သွားခဲ့ရပါပြီ။

"အား ... ဟား ... မာမီရေ ... မာမီသားတော့ မာမီဖော်ခဲ့တဲ့ ဆေးကို စွဲသွားပြီဗျာ၊ အသံလေး ကြားရတာနဲ့ တင် သား Heart ထိတယ်၊ တကယ် ... တကယ် သား မမူတော့ဘူးဗျာ"

မင်းသက်မှူးတင် ကလေးလေးတစ်ယောက်လို တိုးဖွဖွကလေး ရေရွတ်ရင်း သူမလေးဆီလည်း ဖုန်းထပ်ဆက်ဖို့ စိတ်မကူးတော့ဘဲ အိပ်ရာထဲမှာ ပဲ ကိုယ့်အတွေးနဲ့ ကိုယ် အေးဆေး နွေးထွေးစွာ အိပ်ပစ်လိုက်

ပါတော့သည်။ ။

အင်း ... မျက်လုံးကလေးသာ မှီ တံထားခဲ့ရပေမယ့် ရင်ထဲမှာ တော့ နွေးငြိမ့်နေခဲ့သည်။ ။

စိတ်ကူးကလေးတွေ ဆန်းသစ်ကာ မနက်ဖြန်မှာ သူမလေးနှင့် ရင်ဆိုင်ရမယ့်အရေးကို တွေးရင်း ကြည်မွေ့ရင်ခုန်ခဲ့ရသည့် ခံစားချက် ဆန်းကလေးတွေကို သူ့နှလုံးသား နုနုကလေးမှာ ယစ်မူးညှို့ငင်စွာဖြင့် ...။

"အင်း ... ခင်ခင်မြတ်မင်း ... ခင်ခင်မြတ်မင်း ... မင်းရဲ့ အသံလေး ကြားတာနဲ့ တင် မင်း ဘယ်လောက်မာနကြီးပြီး ဗိုလ်ကျတယ်ဆိုတာကို ကိုယ် နားလည်လိုက်ရပြီ၊ အဟတ် ကိုယ့်အပေါ်ကိုလည်း မင်း ဗိုလ်ကျ မှာ လား ဗိုလ်ကျရဲ့ လား ခင်"

တစ်ယောက်တည်း အရူးထပြီး တိုးဖွဖွလေး ရေရွတ်နေသည့် ကိုယ့် အသံကလေးကိုယ် နားထောင်ရင်း ဒီညတစ်ညလုံး အိပ်လို့ မရတော့ဘဲ မိုးစင်စင် လင်းခဲ့ရတော့သည်။ ။

ခင်ရယ် ...

အဲဒီလောက်အထိ ...

ကိုယ် မင်းကို အသည်းစား ဖြစ်သွားရပြီကွာ။
